

Beden Üzerine İnşa Edilmiş Bir Medeniyet ve İnsandaki Çöküş

Tüm medeniyet ilerici olmadığı gibi parıldayan her şey de gelişmişliğin bir kanıtı değildir. Zira insanı değerinden uzaklaştırıp bedeni bir meta, ahlaki başlıklar ve hayayı da bir suç haline getirerek içeriden yıkılan medeniyetler vardır.

Çağdaş insanın başına gelen en tehlikeli şey, yoksulluk ya da cehalet değildir, aksine çöküşün normalleştirilmesi ve ona özgürlük sıfatının verilmesidir. Bedenin metalaştırılması bir hak olarak sunulup ahlaki çöküş de özgürlük olarak pazarlandığında, işte o zaman standartlarda bir devrimle karşı karşıya kalırız. Dolayısıyla bu çöküş bir kenarda veya bir gölgede hapsolmakla kalmaz, aksine siyasi piramidin en tepesine kadar sızar. Nitekim sosyal medya ve basın yoluyla, büyük ülkeler olarak sınıflandırılan devlet başkanları ve yöneticilere atfedilen skandal niteliğindeki görüntüler ve sızıntılar şeklinde ortaya çıkanlar, söylem ile eylem arasında şok edici bir çelişkinin olduğunu ortaya koymaktadır. Zira kendilerini değerlerin koruyucusu olarak ilan edenler ve zahiri olarak da bir "medeniyet" modeli sergileyenler, bedeni geçici bir zevk, gücü ise dokunulmazlık olarak gören bir sisteme ait davranışlar sergilemektedirler.

Buradaki sorun ahlaki bir skandal olmaktan ziyade, piramidin tepesi değer olarak düştüğünde ortaya çıkan bir medeniyet skandalıdır. Zira maddi ilerlemeyi değerlerden ayıran ve insana değil de güce izin veren bir medeniyet, bir rol model üretemez, aksine sapkın tiranlar türetir: Yani gizli olan her şeyi mubah saydığı gibi zayıfları da açıkça suçlu sayan bir medeniyetin yanı sıra şehveti serbest bırakıp duyguları kısıtlamayan bir medeniyet türetir. Dolayısıyla değerlerden sıyrılıp ilerleme kisvesine bürünmek, bir medeniyet değildir, aksine ahlaki bir çöküş ve ruhi bir iflastır. Bu yüzden toplumlardaki çözülme bir tehlikenin habercisidir; bundan daha tehlikeli olan ise, çözülmenin siyasi piramidin en tepesine kadar sızmasıdır.

Bünyesinde aşırılığı, başıboşlukları ve başkalarının onurlarından sıyrılmasını taşıyan bu bariz uygulamalar sözde Batı özgürlüğünün, ahlaktan ayrıldığında sınırları ve hayayı tanımayan ve insanı yalnızca tüketilebilecek bir beden olarak gören bir özgürlüğün olduğu maskeli bir vahşi hayvana dönüştüğünü teyit etmektedir.

Bugün şahit olduğumuz şey, bireylerin skandalları değildir, aksine güce sahip olan ancak onun anlamını kaybetmiş olan bir sistemin ifşasıdır.

Bugün dünyanın her zamankinden daha çok, insana değerini ve bedeninin kutsallığını geri kazandıracak bir medeniyet olmasının yanı sıra insanı bir üretim makinesi, bedeni bir tüketim aracı veya piyasayı bir rakam olarak değil, aksine gayesini ve risaletini onurlu bir varlık olarak gören bir medeniyete ihtiyacı vardır. Vaaz niteliğindeki bir konuşmanın ya da tarihsel bir hatıranın olduğu bir medeniyete değil, aksine ruh ve maddenin arasını mezceden, özgürlüğün ve sorumluluğun arasında bir denge kuran, asil değerleri ilerlemenin önündeki bir

engel olarak değil, onun şartı haline getiren mütakamil bir medeniyet projesine ihtiyacı vardır. İçerisinde “gelişmiş hayvanlar” şeklindeki insanların değil, şerefli yaratıkların olduğu bir medeniyete ihtiyacı vardır. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ **“Biz, hakikaten insanoğlunu şan ve şeref sahibi kıldık.”** [İsra 70] Dolayısıyla insanı, gayesi olmayan kaybolmuş ve şehvetinin kölesi olmuş bir varlık değil, aksine irade sahibi bir varlık kılan bir medeniyete ihtiyacı vardır; tıpkı Allah’ın insanın, yeryüzünde bir tiran değil, bir Halife ve halef olmasını istediği gibi.

Çifte standarttan bitkin düşüp liderlerinin çelişkileri ifşa olan ve ruhsuz bir tüketim medeniyetinin ağırlığı altında boğulan dünyanın, dengeyi yeniden sağlayacak bir modele; yani çözülmeyi haklı çıkarmak için özgürlük sloganı atmadığı gibi despotluğu pekiştirmek için de değerler sloganı atmayan bir modele ihtiyacı vardır. Dolayısıyla İslam medeniyeti, bir hegemonya projesi değildir, aksine insanı ve toplumu, parçalanma ve kaybolmaktan ve siyasetin de ahlaktan kopmasından kurtaran bir projedir. Bu yüzden insanın onuru korunur, şehvet değerle kontrol edilir ve güç emanetle bağlantılı olursa, işte ancak o zaman bir medeniyetten bahsedebiliriz.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Munis Hamid – Irak